

SZÉKESFEHÉRVÁRI SZERZŐSÉG

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
TELEFON-SZÁM: 110.
Hírfelvételek és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Fel-fős szerkesztő és kiadótulajdonos.

FENYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 16 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K
Egyes szám ára: 10 Hlér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton
este 6 órakor.

Kegyelmi ének.

Hécs, július 1. XX-ik század,
2-ik eszméje.

A hazánk kártya-játék öcsésért pénzbüntetésre s melékümbünetés-képpen az osztrák fővárosból ki-tiltott Péchy Andornak, Szemere Miklósnak és gr. Jótócski Jánosnak a melékümbünetés a királyi kegyelem engesztos.

Az emberi erényekből font csokrétakoszorúból, úgy mondják, az irgalmas kegyelem a legszebb, legpompásabb illatu virág.

És a sok rossz ember közt oly ritkán lehet ez illatos erény-virágára reá találni, de még csak alkalmazni is, mondom, a sok rossz emberek mián.

Végre most megadódott az alkalom, hogy mindannyian, a százezerk és milliók halálait szívvel és égtélel emelkedő öntudattal legyünk tanui olyan legfelsőbb kegyelemnek, mely méltán dobogtatja meg szívünket és mondatja velünk — szabadon Névy László stilygyakorlati után: — az irgalmas kegyelem a legpompásabb illatu virág az emberiség erényeiből font csokrétakoszoruból.

Mi gyarló, nyomorult s bűnös emberek, mindannyian hibába és sötét bűnbe eshetünk, mert hiszen a bűnök országúta, — miként a kis katekizmus megtanít — végellen hosszúsága és sötétisége. Talán el is tévedünk rajta, ha ott nem lenne, mészse mi nyomorultságunk fölött a irgalmas csillag, a melynek szelid fénye az irgalmasságot hirdeti.

Állazatos hódolattal hajlunk meg most szelid fényénél az erények legszebb virága

előtt, tudomást szerezvén a legfelsőbb kegyelemről.

Ezuttal nem is valami sötét bűn, csupán egyszerű rendőri kihágás involválta a kegyelmet. Es nem valami durva, elvetemült vándorló legény iránt nyilatkozott az meg, a ki talán a város végen a falat illetlenül lepucskondiázta, nem a kérés kezű zsellér ember iránt, aki hogy hat gyermekeknek nyomorult kenyert adni tudjon, a disznót a községi árok fűvéből legelteti, nem a nagyvárosban és rongyos nadrágban kellemetlenül szaladgáló vicegér iránt, a ki fukozása közben valamely paragrafusba ütöközik bele a csámपाs lábával. Ezeknek, fájdalom, nem lehet kegyelmet adni, mert isentelenségük mivoltában esetleg újból elkövetnek bűnüket, csak azért, hogy hitvány kenyert dughassanak a szájukba.

Am azoknál, a kiket most ért a legfelsőbb kegyelem, ez már csak azért is ki van zárva, mert a mindennapi kenyér megszerzésének kicsinyes gondja őket nem bántja. Lehet, sőt valószínű, hogy ők is el fogják követni ismét azt, a miért elíteltettek, amde nem hitvány kenyerszerzési vágyból, hanem hogy milliókat szerzhessenek annak a matematikai igazságnak révén, hogy a kinek semmije sincs, az csak nyerhet a tilos szerencse-játékokban.

Péchy Andor és Szemere Miklós urak, Magyarországnak a csikó- és ifjuság nevelő gavallériái néhány esztendővel ennek előtte szegények valának még, miként a templomgerci. Amde hála a matematika fontosbítételének, Neuländer jól vasalt nadrágjának s egyébely egybevádog körülményeknek, mindkét hazafiatlansunk közel tart már ahhoz az

időponthoz, a mikor többé nem fognak játszani. Mikor már hitbizományokat fognak alapítani, öröklül hagyván az emberiségnek, hogy a caro-hatos és a treff-harmas ha öszzetállaikoznak, szerencsét, vagyon és tisztességet jelet.

És vajjon ne örüljön-é szívünk, látván, hogy a kegyelmet nyert négy nevéferek minden előkelősége daczára a demokratikus jogegyenlőség hogyan meg van örízve magában a kegyelem tényében? Csak a Bécs városából való kitiltást helyezték hatályon kívül, a főbüntetést, az egyenlőség szent nevében, Szemere és Péchy uraknak is ki kell állani. Eppen úgy kénytelenek lefizetni ők — a milliók nyertesei — a kétszáz vagy nem tudom hány korona pénzbüntetést, mint annak az egyszerű zsellér vagy vicegér embernek! Oh, a huszardik században, mi már büszkén elmondhatjuk: egyenlők vagyunk mindannyian.

Büszkén dagadózó keblemet csak egy tény szomorítja s ünnepi érzéstől áthatott örömbem csak egy csópp keserű öröm vegyül. Úgy hallom, hogy a kegyelmi tenyven felbuzdulva, a dohány-utcai *Atéische Kaffeehaus* Budapestről kitiltott törzslátogató: Breuele Hanesz és társai szintén kegyelemért akarnak folyamodni a kabinet-irodához. Azt akarják érvelni felhozni, hogy ők is úgy kártyán szerették a pénzüket, mint Szemere és Péchy urak és épen úgy üzletszerűleg foglalkoztak a kártyajátékkal, mint ezek s legelőbb, hogy a lövérseny kijártak, éppen mint ezek. És hogy a pénzbüntetést, kártya adó gyanánt ők is hajlandók meghizetni, mint ezek.

T A R C Z A.

A vakok: a szerelések.

Irta: Pékár Gyula.

A Pán rekkenő déli órája volt, az az óra, mikor a nagy itén alszik a a természet, a tikkadt bokrok és lak, szinte visszatartott lélekzettel örködnek az állat felett, — az az óra, mikor pillanatra elcsúszni a ropogó élet szava, a a forró eszindón csak a lankadó virágok kelvye nyílik nyagra, ezer illattal tömjenezve az arkdíjat isben pionóhézt. . . Tétován ödöglen az órási Luxemburg park lombos sétányain. Néma volt a nagy kert egészen, tres a gyerekek játszóhelye, a diákok sétánya s tresek a királynek mohos rokkó-szobrai kőzt az állóhelyek . . . Vaktólón borított a ezt az elhagyatottságot a pan képrázata. Mintegy dombban, csak egy messzebbi hatótól a hűzém a fák és bokrok mögött a nehezen dolgozó, izadó Péfia ifrádti lélekese. Pillanatra, a hogy kőrtnémeten, úgy érezem, magam vagyok a partban egészen. S magányom tudatának biztonságában valami bő örömlény mélyedtem be a fájós gondolatimba és sétáltam tovább a néma sétányokon.

Rád gondoltam akkor, te édes, szép leány, ki álmaimom most is gyarkorta álvaibanaz . . . Tégéd ábráltalak, ki oly szép és szelid vald, mint azok a meroving királyok, kik illódot tartanak a kezükben a kőrtné szobrán a fájós anyit báranalantuk itt a kertben egy másik tavasz szereléstől forró napján. Véléd jartam a sétányokon, de hiszha nézet immár előre, hogy kövessetek és hiszha hátra, hogy vajjon utánam jösz-e? . . . Most, hogy magam vagyok e nagy kertben, úgy érzem, veleg vagyok ismét a fölve lopozom ama pad felé, melyen annyit didöglettem. Itt van . . . De

mintha valami valóságos illet tartama vissza, nem merok közeledni hozzá, ide fölök le a szemben levő löcszra. Úres a pad. csak annak az Amornak a szobra áll felhuzott kő-járával mögötte, melyre olyan babonásan nézegettünk. Bimbóban volt még az a jazmin bokor, mely teleje hajlik, mikor utójjára itt álltunk, hogy örökre elbuzesszunk. Miért, — hogy, — miképp? Felt a te virágtelek a valóságtól, felt attól, hogy azok a szemek, melyek most annyit szereltemmel személnék, egyszer magd közönyösen néznek rád s akkor te nem bírnád ki a családát, — attól rettegtd, hogy ha egyszer azok a szemek török nézdék magukat rajtad, nem ládnak több táplálékot ideh, tisztalékelde . . . Nem azt érezted-e utalárd idealizmusunkban, hogy nem lesz elég éntek egymást örökre s még azon túl is szeretni? S elhagytd? . . . hogy úgy maradj meg a lelkemben, mint annak a szonettnek a viszhangja, melyet annyit olvastunk azon a lozán egyrtit . . . Közleményre váltál nekem, éntem legszebb költeményévé. Te szép kőrtnémele éntemnek, — valóság voltál-e, vagy egy üdörédom? . . . Nem tudom s csak bédn nézek arra a szemben levő löcszra, arra az tres helyre, a honnan észálltd otti tündér testvéredhez . . .

A hogy ott didöglettem, egyszerre léptek hallék és megfordultam. Egy rendezen, de csudlatos elárultatásig öltözött épátd leány közeledt a sétányon. Szeme be volt hunyva: sajátos merer tartással haladt előre s kopott napernyőjével valami fonék kezesféggel tapogatta magd, előt a talajt. Pillanatra kutatólag bámultam rá s vak volt . . .

hogy megijátjak. En valami kíváncsi óvatosságtól jüdtítátnak meg se moccantam. És nem is vété észre . . . Megállt előttem s pár pillanattig még tovább gondolkodott magában. Majd hirtelen néztéva lepdet té jobbra a szemben levő löcsz felé, napernyőjével megkopogtatta a aztán leltt rá. . . . .

És pár pillanat múlva csakugyan lépésnémet halottam, ezuttal azonban a sétány ellenközé oldalról. Oda néztem s hogy merer tartásán és járásán alak közeledt a fasor lombzata alatt. A hogy egyszerre kijött a napernyőre és felvette az arcát, akkor láttam, hogy neki is be van hunyva a szeme . . . Feliszágn jért ő is, karját szinte védekezőleg tartá maga elé s a keszében levő kopott bottal félkezézőleg kopogtatta meg maga előt a sétány kavicsát. Hóna alatt: valami hangzserenés a tokdját szorongatta. Mentől kőselebb jött, annál gyarkrabban állt meg s megkopogtatta az elhangyott fatörzseket, számlálóján kizétek őket. Végre lassan előbe ért és tétován állott meg. Astán néma habozás után hallkam megmozint. Hangjárta a leány ott a szemben levő löcsán öszszerezont s ugyanolyan hallkam lelet nek. Mindkettőnk arczán mint valami új napfény ragyogott fel a boldogul megcsolya. A fiatal ember lakó arca ihlettel felt meg, megcsolye nyújtotta a hang iránt harpdit s télenken öszszegött oda a padhoz. Arczán leltt, vagyis inkább leltt a leány melé. Megfogták egymás kezét és sokáig nem tudak egy szó se szólni. Ott ültek a mi löcsánkon, a melyen annyit didöglettem volt boldogabb napokon ó vele . . . Bédan néztem el őket. Végre megmozdáltak hallkam,

és csak hat hadtestparancsnokság. A kerületi parancsnokságokkal együtt költözökni fognak a honvédfőhadak és talán a kórházak is. Hir szerint a csendőrkertületi parancsnokságokat is a hadtestek székhelyeire teszik, a hová a közös hadügyi minisztérium a magyar államcsúszat utóéletéből is át akarja költöztetni. E tekintetben azonban még nincs megállapodás a hadügyi minisztériummal és a magyar kormány között.

A másik nagy változás a honvédség szervezetében az lesz, hogy a honvédszerekek szűnő nyolcozsalapozottjék. Ezzel a reformmal az osztrák landwehr-minisztérium már el is készült. Nálunk csak tizenhat új zászlóalj fognak fölléltani, s a négy zászlóalj honvédszerekből, a melyeknek a száma ma nyolc, elvesznek egy-egy zászlóalj. A honvédség tehát harmincszáz, egyenkint három zászlóaljvas gyalogszerebből fog állani s egyszerre nyolc város lesz ezred-székhelye.

Miután a változások tervezetéről mi is hallottunk már s úgy tudjuk, hogy azok komolyak, szélesebbek tartjuk idejkorán felhívni az illetékes körök figyelmét ama körülményre, hogy Székesfehérvár, ha kellő időben nem lesznek lépések, valószínűleg el fogja veszíteni a honvédkertületi parancsnokságot, vele a honvédszereket. Az is régi terv már, *Mateikócs* őrnagy gondolta ki, hogy a csendőrkertület parancsnokság is Pécsre, avagy Szombathelyre helyeztessék. Azt hisszük, gr. *Zichy Jenő*vel élén a társadalom idejében lépéseket tehetne, hogy Székesfehérvár ismét veszteséget ne szenvedjen azért, mert nem a magyar államcsúszat mentén fekszik.

Két füzet. Két történelmi visszaemlékezés jelent meg a legutóbbi időben Székesfehérváron, mindkettő érdekes tanulmány. Az egyik dr. *Kerekes Lajos*, a ki „A magyar közélet 1790-től 1848-ig” cím alatt, a Vörösmarty-kör március 15-iki ünnepjének olvastá fel értekezését, a melyet most nyomtatásban kiadtak. *Kerekes*, hűen követve az újjászületés fogantatása idejének eseményeit, ezekből rajzolja meg a későbbi nagy idők nagy embereinek alakját, vagy jobban mondva: ezeknek működéséből mutatja ki a nemzet újjászületését. Tiszta, világos stylusa; komoly adathalmaza dacára: könnyed, szabatos előadása azok részére is élvezetessé teszi a füzet átolvasását, a kik másoktól nem barátjai a történelmi ismeretűeknek.

Ugyancsak március 15-iki ünnepi beszéd lenyomata *Török Konstant* esztercezi rendű gymnasiumi tanár kiadványa is. A jeles paptanár az ifjúság részére tartotta szónoklatát s azért, míg a *Kerekes* értekezése lendületes szavakkal bír, de inkább komoly történelmi adatgyűjtés és ebből való oknyomozat, addig *Török* inkább a nagy idők poezisába vezeti be olvasóit, lángoló szavakkal lejtven ki: az idők törekvései miként forrnak össze Petőfi egységével és miként nyilatkoznak meg költészetében? A poéta poezia költeményéből vett idézetekkel tárja elő a rövid, de dicsőségös élet történetét, aztán emez, a magyar esztercezi paphoz méltán illő sorokkal zárja be fejtözekeit:

„Kütrüthetlentlén vésések fogékony szívetekbe, hogy a költészségnek hűségese teljesítése az öneláldozásig édes Hazánk szent oltárán, szerete meg a magyarnak a szabadság dicsőségese napját; vetette meg alapját imadott nemzetünk újabb ezeréves életének. — Törvénnytisztelet, költészségök hűségese teljesítése édes Hazánk iránt; s szív önkéntese áldozata: jogai, szabadsága, alkotmányja védelmében; ha kell, a vérdíjazatig; s „Haza és szabadság” áldón elhaló szavaival ajkaitokon, ha követeli édes Hazánk, akár a harosok mezején: — ily szent esküfogadatokkal a magyarok letene nemzetünknek nagyságban, dicsőségében, hatalomában megvédelmezni és megtartani ez új ezeréves viszontagságai között is. Ugy legyen!”

Orvtámadás az állomásfőnök ellen. *Kováts* Alajos déli vasuti felügyelőt és állomásfőnököt meglehetősen komoly természetű merénylet érte tegnap éjjel. *Kováts*

11 óra tájban 6 tisztviselő társával a pályaudvarból igyekezett hazafelé s a mikor a sinek mellett elhaladtak, Az üres lórék közül egy ékalaku, egy kilogramm nagyságú kő repült az állomásfőnök fejéhez. A merénylet jól célzott, mert a hatalmas kődarab élével érte a koponyát s a kemény fekete kalapot felhasítva, 10 cm. hosszú és vékony sebet okozott. Ez állomásfőnök egy pillanatra tehetetlenül állt vissza s mire magához tért, a fejét elborított vért kezdte letörölni. Csak annyit kiáltott futásnak eredt hat tisztviselő társa után:

— Megsérültem.

Szinte érthetetlen, hogy hat ember közül senki sem vette magának a fíradtságot, hogy a merénylet tettes után nézzen. *Kovács* ezután lakására sietett, a hol dr. *Visteleki Frigyes*, majd reggel dr. *Arköly Antal* bekötözték és bevarták sebjét. *Kováts* felügyelő iránt, a ki tegnapi ágyban fektült, városzerte általános részvét nyilvánult. Sebe súlyos, de komolyabb következményei nem lesznek. Hogy ki követhette el a merényletet, nem tudni. *Kováts* szigorú, de igazságos hivatalfőnök, kit a vasutalkalmazottai mindannyian tisztelnek és szeretik, mégis valószínű, hogy valamelyik elbocsátott vasuti munkás volt az ortámadó. A rendőrség is ily irányban nyomoz.

— Állattenyésztés. A vadi járásban a szarvasmarha tenyésztés a legjobban nívóval áll a vármegyében s ennek fenntartására a földművelésügyi miniszter támogatásával, mint más években, az idén is, Péter-Pál napján szarvasmarha díjazást tartottak Bicskén. Felhajtottak összesen 52 darab tehent, 27 borjút és 33 szűt. A jury bicskei *Rosenfeld Henrik* elnöksége alatt *Szűts Jenő*, *Csontos Andor*, *Dettrick Zsigmond* és *Kluge Ferencz*ből állott, azonkívül jelen voltak: *Balogh Gyula*, *Brachfeld Lajos*, *Gayap Pál*, *Gróf Pál*, *Szék Ferenc*, *Tarasz Béla*, *Vető Zsigmond*, *Windisch István* gazd. egyesteli tagok. Az elnök a földművelés miniszter által adott 400 korona díjat és a gazd. egyesteli díszlevelet a jutalmazottnak szép beszéd kíséretében adta át. 400 korona első díjat nyert *Helm János* etyeki lakos tehene, *Bogya Károly* bicskei lakos szűtje. II. díj egyenkint 30 koronát: *Pleischman Ignác* etyeki, *Wentz József* mányi, tehenszék; *Tierhold János* szári, *Eros János* tocsuti szűtők. III. díj egyenkint 20 korona *Isinger Ferenc* aszói, *Horvát János*, bicskei tehenszék; *Tolnai György* és *Pósfay Pál* bicskei lakosok szűtők. IV. díj egyenkint 10 korona: *Böcs Kálmán* bicskei, *Kelemen Mihály* bicskei, *Meier János* szári, *Varga István* kajászó-szentpéteri, *Varga Imre* dobozi, *Id. Wenz József* mányi tehenszék; *Prachá János* tordasi, *Zsákó István* tordasi, *Tóth Sándor* baracska, *Kis Mihály* tordasi, *Molnár József* tabajdi, *Pap János* bicskei lakosok szűtők.

— Vihar. Három napi rekkenő meleg után ma délután sűrű sötét felhők riasztották meg az embereket s délután 4 órakor erős szélvihar s heves zópor mota végig az utczákat. A vihar azonban, ha a városban legalább — jég nélkül mult el, hogy a vidéken nem volt-e jégverés, arról lapunk zárójegyet nem kapunk.

— A fővárosi rablójátszó ügyében ma a székesfehérvári rendőrség is kapott távirati megkeresést a budapesti államrendőrségtől s ennek alapján *Simon Sándor* helyettes kapitány az összes beálló helyeket és vasuti állomásait állandóan figyelemmel tartatja. Ebből az alkalmából felhívjuk *Budnay Béla* kapitányt a felügyelőt ama körülményre, a mi a Keckeméthy ügyben is a nyomozás meoldóságát eredményezte. A gyilkosság híre tegnap este jutott a fővárosi rendőrség tudomására s tőle a székesfehérvári rendőrség csak ma délután kapott távirati értesítést, a mikor már az újságokból régen elolvasta a hírt. Ismeretes tény, hogy a menekülő gonosztevők legnagyobb része a délrautón, illetve Székesfehérváron át igyekeztek megszökni s az pedig természetes, hogy a legelővontat. Ma délig a gyilkos éppen négyezer utazott keresztül az állomáson, míg a székesfehérvári rendőrség értesítést kapott.

A Keckeméthy György ügyében konstatálva van, hogy Keckeméthy itt Székesfehérváron utazott át.

zött át. Ha a siktartás vételekor a budapesti rendőrség délután telefonon jelenti az esetet, Keckeméthy nem menekül meg. Amde a távirat éjjel érkezett ide, reggel 9-kor bontották fel s így természetesen nem lehetett eredmény a vasut átvizsgálásának. Azért jó lenne hinni, hogy a Budapesttel szomszédos állomások azonnal telefon utján értesítések a nagyobb bűnösökre.

— A kereskedelmi jutalék sorjegyének az ezüst talloca főnyomványának még meg jelentése gazdájá, az ezüst gyűmölcsös tálat *Krócsy Miklós* nyerte meg.

— A mezőföldi ev. ref. egyházmegye lakószék kara holnap július 3-án Székesfehérvárról tartja meg évi gyűlését id. *Medgyasszy Vince* esperes és *Bóné Géza* kettős elnöksége alatt. Ma lakószék értekezlet volt, a melyen a gyűlés előkérülő tárgyakat vitatták meg.

— Egy- és kétfogatú bérkecskék, úgy helyben, mint a vidékre megrendelhetők *Krausz Veroná* bérkesi vállalkozónál, *Nádor-utca* 11 számú dohányszőzdegen, telefon szám: 88. Éjjeli megrendelésnek Öcs-utca 5 szám, saját házbán.

— Talált tárgyak. A Felső kereskedelmi iskola nagykereskedelmi tulajdonos egy adóst fogantny botot találtak. Igazolt tulajdonosa a Felső Kereskedelmi iskola épületében átvetheti. — *Ugyancsak* a a jelzett mulatságra egy női-műlt és egy fésű is találtak, melyeket *Pete János*, a *Kölcse*nek népszerűségű egyesület főpénztárosánál lehet átvenni.

— A déli vasut nyári forgalma. A cs. kir. szab. déli vaspályatársaság Budapest-cskörtományhatárszeli vonalán *Lepényi Alomás* és *Balaton-Világos* megállóhely között levő *Balaton-Aliga* forgalmi kitérő f. év július hó 1-én bezárólag szeptember hó 6-ig, június hó 15-től bezárólag szeptember hó végig szünetel, uttipodgyűlés és kutyák szállítására meg fog nyitattani és ott a naponta közlekedő 205, 206, 209 és 210 sz. személyvonatok, a június hó 20-tól szeptember hó 10-ig terjedő terjedő időben naponta közlekedő 211 és 212 sz. személyvonatok és a július hó 1-től augusztus hó 31-ig ünnep és vasárnapokon közlekedő 213 és 214 sz. személyvonatok az utakon be-, illetve kiszállása czéljából leteltesen meg fognak állani. A Budapest, d. v. és Budapest-Kelenföld állomásokról, továbbá Székesfehérvár állomásról *Balaton-Aligra* utazók részére a folyó évi fűrdővadász tartalma alatt *Sifókaj*, illetve *Balaton-Világos-ig* szóló fűrdővadász menettérítéj egyelőre lesznek kiszolgáltatva.

— Nyváltoztatás. *Stern Mihály* istiméri szűtész, budapesti lakos vezetéknévét *Szurányi-rá* változtatta.

— A Balaton Aligal fűrdő kiváló gőd és nagy körültekintéssel, tulajdonosa *Tóth Eda* b-fokajti földirtók által, egy legkellemesebb balaton parti fűrdőre alakították át. Tiszta ozondu, enyhe, agyregenes tóparti levegőjével, lépten nyomon burgó kristály tisztán, élvezhető forrás vízzel, és a mi fű: közelségével, — vasuton 45 percz, — n-kinck székesfehérváriaknak valósgos igen áldás.

Gyönyörű fekvése, fákkal védett sétáheleyi, balatonvizi hidegfűrdő, csinosan és észszerűen épített, kényelemmel berendezett vendéglője van, jó konyhával, kitűnő italokkal és mérsékelt árral. Figyelemes kiszolgálás. A vendéglő tulajdonos: *Novák Jenő* szaktapasztaltsága elég biztosított arra nére, hogy mi, portengeren uszó fejtárgyal, kiérdmülésünk alkalmán, mindent megdolgunk a kies helyen, s hogy igényeink minden tekintetben kielégíthetnek.

A vasuti állomás Balaton-Aliga, közvetlen a fűrdő tőle mellett, mérsékelt menet-térítéj jegy: oda s vissza I. osztályon 4 kor. 20 fill., II. osztályon 2 kor. 20 fill. és III. osztályon 1 kor. 80 fill. A gyorsvonaton kerti minden vonat megáll.

Villa tellok olcsó áron eladó s értekezetheti ez ügyben *Tóth Eda*, fűrdő tulajdonosnál *Balaton-Fókajon*, *Karl István* nagykereskedőnél *Székesfehérváron* és *Novák Jenő* fűrdőtelep kezelőjénél *Balaton-Aligán*.

— Az 'Isztóriás asszony. A vésár népei közül igen jól ismerjük az 'Isztóriás asszonyokat, kik potom árok vasutegyeket a ponyva iradalom remen-t. Ez év április 20-án országos vésár volt Bicskén

